

tillste. Naar man derfor her skulde være kommen til en rigtig Gagering, burde man have fastet alle Gager over 6000 Rd. bort; men det har man seet bort fra og holdt sig nærmest til det Positive. Jeg har kun fremført dette for at vise, hvad der forekom mig vrangt i den Betragtningssmaade, der sandsynligviis har ledet Ministeren ved Affattelsen af dette Lovudkast. Har han nogenlunde fulgt det System, jeg her forudsætter? Er han gaaet ud fra, at den juridiske Embedsstand, som nu er i Virksomhed, skulde der, gennem en anden Lønningsfordeling, tilflyde omtrent den samme Sum i sin Heelhed, der tilflyder den nu? Vel vil der efter Udcastet, som det synes, bespares 46,000 Rd., men det er ingen virkelig Besparelse; thi det maa bemærkes, at saaledes som Sagen nu staaer, har det hidtil været fulgt som Regel at afbrage en Deel fra hvert Embede til Pension, hvorimod efter dette Udcast Staten skal overtage Pensionernes Udredelse. Der som De nu, mine Herrer, ville tage for Dem den Riste, vi have over Pensionerne, ville De finde, at det, som fremkalder en saa høi Midtelfats, jeg troer 1250 Rd., er hovedsagelig Pensioner til en heel Deel juridiske Embedsmænd. De Pensioner til juridiske Embedsmænd paa disse meget høie Gager, som vi efterhaanden ville komme til at overtage, ville komme til at opsluge for mange Tider en betydelig Deel af Statens Indtægter, og dertil troer jeg knap, at disse 46,000 Rd. ville række. Der er ogsaa andre Udgifter, der ville følge med, og de ville medtage Alt, hvad der mulig kunde blive tilbage fra Pensioneringen. Gaaer jeg nu ud fra dette, kommer jeg ganske simpelt til at søge at udfinde Midler til at faae Mere tilovers for at fyldestgjøre det mulige Tryk, som denne Forandring kan lægge paa hele Statsstyrelsen. Nu har der fra flere Sider været spurgt, om det vilde være rigtigt at beholde Skriverembederne. Mig forekommer det nu, at, saaledes som dette Spørgsmaal er stillet, er det for længe siden afgjort. Enten maae vi komme til at udsønde overalt, hvor de ere forenede, Dommerembederne fra Skriverembederne og lægge de sidste til en særskilt Embedsmand, og det skal jeg idetmindste aldrig foreslaae, eller ogsaa maae vi erkjende, at det, at

vi have ophævet en saa stor Mængde af disse Embeder, er et Beviis for, at man vil gjøre det med dem alle. Men, vil man maafee svare, det er kun sleet, hvor Embedslønningen for de paagældende Personer har været saa ringe, at man ikke har kunnet lønne to Embedsmænd derfor. Men det kunde dog være muligt, at man ikke har gjort det alene af den Grund; thi man finder Embeder, hvis Indtægter ere meget store, hvor Skriver- og Dommer- eller Fogedembederne ere slaaede sammen. Deri maa dog søges et Beviis for, at Regjeringen slet ikke anseer det for vigtigt og nødvendigt at holde Dommer- og Skriverembederne ude fra hinanden. For Staten er det ogsaa for Diebliffet mindre vigtigt, fordi den hele nye Retsforfatning vil føre ind paa et heelt andet Gebeet. Veien er altsaa foreløbig banet; jeg siger ikke, at der vil i Tidens Længde indvindes Noget, men vi ville foreløbig komme til et endeligt Resultat, naar vi gaae ud fra, at samtlige Skriverembeder indbrages. Der er en anden Retning, hvor man, og det med Billighed, burde kunne fordrø, at der, og det gennemgaaende, om end enkelte Undtagelser kunde finde Sted, skete Forandring, og det er med Hensyn til Borgermestrene. I de fleste Byer er deres Virksomhed saa snever begrændset, deres Opholdssted saa beqvemt, deres Uleilighed saa ringe, at deres Forretninger, naar de ikke tillige ere Herredsfogeder, ikke ere af en uoverkommelig Art. Der er ingen Art af juridiske Embeder, om hvilke det ligger saa nær, at de kunne indbrages ved den kommende Retsforfatning, som netop alle Borgermesterembeder; i enhver By, hvor der foruden Borgermesteren er een eller to Herredsfogeder, kan han i de fleste Tilfælde høre op at være Dommer, og den hele administrative Deel af Borgermesterskabet kan da gaae over til Kommunen. Staten vil vel ikke herved komme til at vinde i Indtægter, det skal jeg indrømme; thi det vilde være i høi Grad ubilligt, om man nu vilde indbrage i Statskassen, hvad der efter min Formening med Uret er taget fra Byerne, for at skaffe sig Stadsborgermestre istedetfor Byborgermestre, hvorved den hele kommunale Frihed er bleven dræbt, ligesom jo ogsaa Byerne ville have tilstrækkelig Anvendelse for disse Midler,